

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/588/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113203348
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7113203348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Anny Slovinskej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká s.r.o., so sídlom v Bratislave, Žabotova 2/B, IČO: 36 866 881, proti žalovanej Z. K., N.. X.X.XXXX, naposledy bývajúcej v K., S. Č.. XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom JUDr. Štefanom Juhásom, zamestnancom Okresného súdu Košice I, o zaplatenie 133,62 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 18C/102/2013-37 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov na náhradu trov konania nemá právo.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu 133,62 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 67,52 eura od 24.6.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Uplatnený peňažný nárok žalobcu pozostával z neuhradeného debetného zostatku na účte žalovanej č. ú. 04340840021, zriadeného na základe Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, uzavretej so žalovanou dňa 24.8.2006 na dobu neurčitú (ďalej len „zmluva“) a to nedoplatku na poplatkoch, úrokoch a zmluvnej pokute, na ktorú, v sume rovnajúcej sa výške bonusu poskytnutého žalovanej, mal žalobcovi vzniknúť nárok v zmysle Dodatku k zmluve o účte - bonus k balíku „Výhoda“ v prípade, ak žalovaná poruší povinnosť po dobu 24 mesiacov odo dňa podpisu dodatku využívať účet tak, aby z dôvodov na jej strane nedošlo k predčasnému zániku zmluvy o účte. Žalobca totiž dňa 18.6.2008 pre nezaplatenie debetného zostatku žalovanou od zmluvy odstúpil.

Vychádzajúc zo skutočnosti, že obsahom zmluvy uzavretej medzi účastníkmi bolo zriadenie rastového osobného účtu č. 0434084002 a návrh žalovanej na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty MAESTRO - Medzinárodná s denným limitom 5.000,- Sk, jej článku II, článku III, písm. A, bodu 18, 19, 23 a 36 Všeobecných obchodných podmienok Dexia banky Slovensko a.s., po právnom posúdení veci podľa § 1 ods. 2, § 265, § 497, § 708, § 709 ods. 1 a § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 3, § 39, § 40, § 52, § 54 ods. 2, § 544 ods. 1 a 2, § 853 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 3 zák. č.

510/2002 Z.z. o platobnom styku a podľa § 120 O.s.p., súd konštatoval, že označená zmluva spadá svojim charakterom medzi spotrebiteľské zmluvy. Uzavrel, že žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno na preukázanie uplatneného nároku na úhradu poplatkov za služby, pretože nepreukázal, či a v akom rozsahu vznikla žalovanej povinnosť na ich úhradu v situácii, ak debetný zostatok bol tvorený zaťažením účtu poplatkami za služby a z listín predložených žalobcom (zmluva, dodatok k zmluve, výpis z účtu, sadzobník poplatkov časť E - depozitné produkty) nevyplývalo v akej výške a za aké služby boli poplatky so žalovaným dohodnuté, ani či žalovaný má na týchto poplatkoch reálne nedoplatok. Ďalej uzavrel, že je nedôvodný i nárok žalobcu v časti peňažnej sankcie za porušenie povinnosti žalovanou, uplatnený ako sankčné úroky a zmluvná pokuta, dôvodiac, že žalobca nepreukázal, aby žalovaná porušila povinnosti zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb a jej dodatku, keďže debetný zostatok na účte žalovanej nevyplýval z čerpania finančných prostriedkov žalovanou, ale z pohľadávky žalobcu z titulu zmluvnej pokuty a poplatku za služby. Dodal, že žalobcovi by nárok na sankčné úroky vo výške 20%, resp. 28% a zmluvnú pokutu nebolo možné priznať ani v prípade konštatovania porušenia povinnosti žalovanou, pretože vyplývajú z neplatného právneho úkonu, a to predovšetkým pre nedodržanie písomnej formy dohody „o sankčnom úroku“ v situácii, ak úprava sankčného úroku bola stanovená len vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu (čl. III., písm. A, bod 23) a v sadzobníku poplatkov, ako i pre neurčitosť dohody o zmluvnej pokute (vo výške bonusu) v Dodatku k zmluve. Napokon súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že žalobca predložil k Zmluve o spolupráci uzavretej so žalovanou Všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.7.2012, ktoré nadobudli účinnosť až po zániku záväzkového vzťahu.

Výrok o trovách konania odôvodnil aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p. a skutočnosťou, že v konaní úspešnej žalovanej žiadne preukázateľné trovy nevznikli, pričom procesne neúspešný žalobca na náhradu trov konania nemá právo.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

V dôvodoch odvolania predovšetkým poukázal na čl. I. bod 3, 7, čl. III. bod 23, 37, Všeobecných obchodných podmienok, ako aj § 273, § 351 Obchodného zákonníka a uviedol, že žalovanej boli známe ustanovenia všeobecných obchodných podmienok, i to, že na základe uzatvorenej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 24.8.2006, porušila zmluvu a Všeobecné obchodné podmienky keď prekročila povolené prečerpanie na osobnom účte, ktoré nadobudlo charakter nepovoleného debetu. V tejto súvislosti zdôraznil, že po odstúpení o zmluvy z jeho strany napriek výzve žalovaná neuhradila príslušný debetný zostatok, vzniknutý na základe zmluvy a v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami Dexia banky Slovensko a.s.. Doplnil, že žalovaná istina 133,62 eura predstavuje debetný (záporný) zostatok na účte klienta v čase jeho zatvorenia 67,52 eura a sankčný poplatok 66,10 eura (20% ročne zo sumy 67,52 eura od 24.6.2008 do 30.6.2012 - 54,30 eura a z tej istej sumy 28% ročne od 1.7.2012 do podania žaloby, pričom za toto obdobie sumu neuviedol, len celkom sankčný úrok 66,10 eura). Výklad súdu ustanovenia § 4 ods. 3 písm. c/ zák. č. 510/2002 Z. z., že banka môže robiť operácie iba na základe osobitnej dohody a vyžaduje písomnú formu považuje za scestný. Debetný zostatok na účte vytvárala žalovaná svojou pasivitou, napriek tomu, že bola oboznámená so všetkými poplatkami a bola upozornená i na platenie sankčného úroku. V prípade bonusu pri porušení zmluvy žalovaná vedela, že je povinná uhradiť zmluvnú pokutu vo výške poskytnutého bonusu. Odstúpenie od zmluvy v zmysle § 351 ods. 1 Obch. zák. sa netýka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty ani úrokov z omeškania.

Opatrovník žalovanej v konaní ustanovený sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25. júna 2015, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p.).

Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p., t.j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, t.j. že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané, resp. vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov so zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Nesprávnym posúdením veci v zmysle § 205 ods.2 písm. f) O.s.p. treba rozumieť omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému dochádza, ak sú aplikoval na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo ak sice použil správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že postupu prvostupňového súdu v konaní a ani jeho rozhodnutiu nemožno vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatňovaných dôvodov odvolania.

Rozhodnutiu súdu prvého stupňa totiž nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne interpretoval.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplývajú, a prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za tohto konania vyšli najavo. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p., t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach a pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a k jednotlivým odvolacím dôvodom žalobcu odvolací súd uvádza:

Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom (v čase uzavretia zmluvy vystupujúcim pod obchodným menom Dexia banka Slovensko a.s.) a žalovanou bola dňa 24.8.2006 uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb s Dodatkom o poskytnutí bonusu (bod 1) a viazanosti po dobu najmenej 24 mesiacov (bod 7) s tým, že podľa jeho bodu 10 v prípade porušenia záväzku uvedeného v bode 7 bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu. Súčasťou zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky Dexia banky Slovensko, a.s., platné od 1.6.2007. Žalovaná podľa žalobcu porušila zmluvu a Všeobecné obchodné podmienky Dexia banky Slovensko, a.s., platné od 1.6.2007 tým, že jej účet dosiahol nepovolený debetný zostatok, v dôsledku čoho žalobca odstúpil od zmluvy.

V danom prípade žalobca tvrdil, že debetný zostatok vznikol na základe zmluvy a v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami Dexia banky Slovensko a.s., najmä ich čl. III, 23, a vyplýva z transakcií na účte klienta, súčasťou ktorej je i zmluvná pokuta, uplatnená v zmysle Dodatku k zmluve o účte - bonus zo dňa 24.8.2006, predmetom ktorého bolo poskytnutie bonusu klientovi vo výške 1200,- Sk (39,83 eura), ktorý bol mesačne odrátavaný z poplatkov na účte klienta.

V posudzovanej veci je z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, že dôvodom, prečo súd prvého stupňa nevyhovel žalobe (výrok 1) je v podstate jeho právny názor, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno ani na preukázanie nároku na úhradu poplatku za služby a ani na peňažnú sankciu za porušenie povinnosti žalovanej (sankčný úrok a zmluvná pokuta) v situácii, ak debetný zostatok na účte žalovanej nevyplýval z čerpania finančných prostriedkov žalovanou, ale z poplatku za služby a zmluvnej pokuty a žalobca nepreukázal, či a v akom rozsahu žalovanej vznikla povinnosť na úhradu poplatkov za služby a nepreukázal, že žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti.

Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu (§ 101 ods. 1 O.s.p.). Sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktorý z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (ust. § 153 ods. 1 O.s.p.).

Z platnej právnej úpravy v uvedených ustanoveniach vyplýva, že účastníci majú v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, preto žalobca v záujme svojho úspechu v konaní musí v žalobe uviesť skutočnosti odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému a o týchto skutočnostiach poskytnúť dôkazy. Na druhej strane žalovaná musí poskytnúť dôkazy ohľadom skutkových tvrdení, ktoré vzniesol v rámci obrany voči žalobe a ktorými odôvodnil ním uplatňované námietky. V sporovom konaní potom súd pri svojom rozhodnutí musí vychádzať zo skutkového stavu, ktorý zodpovedá: 1/ dokázaným tvrdeniam účastníkov konania, 2/ skutočnostiam, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné a súd o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti, 3/ skutočnostiam, ktoré nie je nutné dokazovať (§ 121 O.s.p.) a 4/ skutočnostiam vyplývajúcim z právnych alebo skutkových domniek, ako aj právnych fikcií.

Z obsahu spisu možno vyvodit', že v konaní pred súdom prvého stupňa na výzvu súdu žalobcovi na oznámenie, akým spôsobom došlo k vzniku debetu na účte a aby zdôvodnil úrokovú sadzbu“ (č.l. 20 spisu), žalobca predložil sadzobník poplatkov účinný od 1.7.2012. Listom zo dňa 5.8.2013 žiadal prvostupňový súd o rozhodnutie predmetnej veci na základe ním predložených listinných dôkazov v jeho neprítomnosti, pričom návrhy na dokazovanie nemal. Opätovne špecifikoval žalovanú sumu ako nedoplatky na poplatkoch vo výške 67,52 eura a sankčný úrok (zmluvná pokuta) vo výške 66,10 eura.

Za takejto situácie, ak súd prvého stupňa zistil skutkový stav, vychádzajúc z dôkazného tvrdenia žalobcu, ako aj z jeho dôkaznej iniciatívy v konaní (§ 101 ods. 1, § 120 ods. 1 O.s.p.), takto zistené skutkové okolnosti potom správne vyhodnotil (§ 153 ods. 1 O.s.p.) a na základe vykonaného dokazovania správne uzavrel, že žalobca v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam uvádzaným v žalobe, dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy nepreukázal, pretože v konaní nepreukázal, že by konaním žalovanej vznikli predpoklady pre odstúpenie od uzavretej zmluvy. Aj v liste zo dňa 18.6.2008 (odstúpenie od zmluvy) žalobca len všeobecne konštatuje vznik debetného zostatku na účte žalovanej, a jednoznačne nepreukázal ani prípadný základ a výšku prvostupňovým súdom konštatovaných čiastkových nárokov, z ktorých pozostávala žalovaná istina, z dôvodov uvedených súdom prvého stupňa uspokojivo a v rámci judikátornej i doktrínálne spracovanej základne v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca v odvolaní v podstate len pokračuje v polemike s nimi a dožaduje sa prieskumu odvolacím súdom. S argumentáciou žalobcu sa pritom prvostupňový súd riadne vysporiadaval v odôvodnení preskúmaného rozsudku a odvolací súd preto nepovažuje za dôvodné jeho argumentáciu znovu opakovať a odkazuje na ňu.

Odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu existenciu väd v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. v konaní nezistil a nezistil ani iné vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Na základe uvedených skutočností odvolací súd preto odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, keďže v odvolacom konaní žalobca úspešný nebol a procesne úspešnej žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli (§ 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. v znení v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.